

тугалцитѣ имъ помогнали да се спре нахлуването на Гала и на емиритѣ отъ Харарѣ. Презъ 16 и 17 в., възползувано отъ приятелскитѣ връзки, католишкото духовенство се опитало да покатоличи страната, но срещнало силна съпротива.

Дълго време Абисиния не е представлявала единна държава. Презъ 18 вѣкъ голѣма частъ отъ управителитѣ на провинциитѣ сж независими, и императорътъ нѣмалъ никаква властъ надъ тѣхъ. Опитъ да засили царската властъ направилъ Теодоръ II. Но поради грѣшки въ своята политика, той предизвикалъ война съ Англия презъ 1868 г., която свършила злополучно за него. Частъ отъ неговитѣ управители го изоставили и той завършилъ съ самоубийство. Въ 1880 г. Италия засла Еритрея и получила права да се мѣси въ управлението на страната. Но съ възкачването на Менеликъ II въ 1889 работитѣ въ Абисиния се измѣнили. Той успѣлъ да намали значението на отдѣлнитѣ владѣтели и да създаде единство въ държавата. Освенъ това, сключилъ договори съ европейцитѣ. Презъ 1896 г. Менеликъ водилъ война съ италиянцитѣ, които претърпѣли голѣмо поражение при Адуа, който градъ преди месецъ бѣше отново превзетъ отъ тѣхъ. Днесъ императорътъ на Абисиния е *Хайле Селасие*, благодарение на когото страната влѣзе въ по-тѣсни връзки съ Европа.

(Следва).

